

אחוזים למטה במלכות אז לכן כתוב 'קראי מועד' חסר אות י', מאחר שהם מצד המלכות

• החסרה בסוד מיעוט הירח.

אנשי שם מצד המלכות והטאם שהם לקחו את המלכות לעצמם וחלקו על משה

שאחוז בז"א

אָבֵל בְּשִׁלְמוֹ יִתִּיר אֵינּוֹן אֲנָשֵׁי שֵׁם וְדָאֵי, וְלֹא אֲנָשֵׁי

יְהוָה והגם שהם היו אחוזים במלכות החסירה מכל מקום הם עצמם היו

בשלימות יתירה, ולכן הם היו נקראים 'אנשי שם' בודאי כי הם היו בסוד המלכות הנקראת

שם, אמנם הם לא היו נקראים אנשי הוי"ה שהוא ז"א מאחר שהם לא היו בסוד ז"א אלא

רק בסוד המלכות. **וְדָא הוּא רִזָּא, בְּנִקְבוֹ שֵׁם יוֹמֵת, וְאוֹקִימָנָא**

וזהו הסוד שכתוב 'בנקבו שם יומת' שכבר ביארנו שהכוונה על המלכות הנקראת שם.

וְעַל דָּא אֶקְרִי הַכָּא, אֲנָשֵׁי שֵׁם וְדָאֵי, פִּיּוֹן דְּמִסְטָרָא

דְּגִבּוּרָה קָא אֲתִיין ולכן כאן הם היו נקראים 'אנשי שם' בודאי, מאחר שהם

באו מצד המלכות הנקראת שם שהיא צד השמאל של הגבורה, **אֲנָשֵׁי שֵׁם אֵינּוֹן,**

הָא שְׁבָחָא דְּלַהּוֹן יִתִּיר והנה אלו האנשי שם זה היה השבח שלהם ביותר

כי בזה היה להם מעלה יותר מכל בני ישראל מאחר שהם זכו להיות מזומנים מהמלכות

עצמה, **אָבֵל אֵינּוֹן נִטְלוּ לְגִרְמֵייהוּ. וְאִתְאַחְדּוּ בְּמַחְלוּקַת**

אמנם החטא שלהם היה שהם לקחו את המלכות לעצמם, דהיינו שהם רצו שרק היא תנהיג

את העולם אבל בזה הם גרמו להפרידה מז"א והם נאחזו במחלוקת עם משה רבנו שהיה

אחוז בז"א ולכן הם באו לחלוק על הכהונה מצד החסד דז"א.

משה רבנו דחה את בירור הדבר לבוקר מצד החסד

בִּקְרָ וַיּוֹדַע יְהוָה אֶת אֲשֶׁר לוֹ. אֲמַאי בִּקְרָ, וְאֲמַאי

קְדוֹשׁ וְלֹא טָהוֹר ומש"כ 'בקר ויודע ה' את אשר לו' קשה למה משה

רבנו דחה את בירור הדבר מי הוא הראוי אל הכהונה עד הבוקר, ועוד קשה למה משה אמר

'ואת הקדוש והקריב אליו' ולא את הטהור והקריב אליו. **אֶלֹא אֵינּוֹן מִסְטָרָא**

דְּטָהוֹר קָא אֲתִיּוֹן, וְקְדוֹשׁ פְּהֵנָא. אָמַר מֹשֶׁה, בִּקְרָ,

דְּכִדִּין פְּתָרָא דְּכֵהֵנָא אֲתֵעַר בְּעֵלְמָא אלא קרח ועדתו שהיו לויים

הם באו מצד שבט לוי החתום בגבורה הנקרא טהור, מאחר שצריך לטהר את דיניו ולמתקם

בסוד הטהרה, ואילו הכהן הוא נקרא קדוש, מאחר שהם בסוד החסד המקבל את השפע

מהחכמה הנקרא קודש, ומשום כך אמר משה שמחר בבוקר שאז הכתר של הכהונה שהוא

מידת החסד המתעורר בעולם וזהו הזמן הראוי לברר אתם ראויים אל הכהונה שמידתה

מתעוררת בבוקר, **אֵי אֲתוֹן פְּהֵנִי, הָא בִּקְרָ, פְּלַחוּ עֲבוּדָה**

דְּבִקְרָ ולכן אם אתם ראויים אל הכהונה הרי הזמן של הבוקר שבו מתעוררת מידתה

של הכהונה מוכנת לפניכם ולכן תראו אם אתם שייכים לעבוד את עבודת הבוקר, **וְכִדִּין**

וַיּוֹדַע יְהוָה אֶת אֲשֶׁר לוֹ וְאֶת הַקְּדוֹשׁ. אֶת אֲשֶׁר לוֹ

סְתָם, דָּא לִינְיֵא. וְאֶת הַקְּדוֹשׁ, דָּא כֵהֵנָא, כְּדִין וְהַקְּרִיב

אֱלֹי ועי"כ 'ויודע ה' את אשר לו ואת הקדוש', דהיינו שאז יודע ויברר ז"א הנקרא הוי"ה,

את בחינת אשר לו הנקרא כן בסתם בלא תואר קדוש שהכוונה אל הלויים, וכן הוא יברר

את הקדוש שהוא הכהן הנקרא קדוש, ואז 'והקריב אליו', דהיינו שאז הבוקר שמידתו הוא

חסד שבו סוד הכהן הוא יקריב את מי שהוא שייך אליו (הרמ"ז). **וְלִית מָאן**

וַיֹּאבְחִין מִלָּה, אֶלֶּא בִקֵּר, ואין מי שיוכל לברר את הדבר הזה אלא רק
 הבוקר כי בו הוא מידת החסד של הכהנים, **אִי תִתְחַזֵּן לְאַשְׁתָּאֲרָא**
בְּסִטְרֵי דִינָא, בִּקֵּר לָא סָבִיל לְכוּ, דִּהָא לָאו זְמַנִּיה הוּא
 ולכן אם אתם הלויים תהיו ראויים להישאר בצד הדין של הגבורה או הבוקר שמידתו הוא
 חסד לא יקבל אתכם מאחר שהבוקר הוא לא הזמן של הדין שבו אתם אחוזים. **וְאִי**
תִתְחַזֵּן לְאַשְׁתָּאֲרָא בְּחֶסֶד, הָא זְמַנִּיה הוּא, וְתִשְׁתְּאֲרוֹן
נְבִיחָה, וְיִקְבַּל לְכוּ ואם אתם תהיו ראויים להישאר במידת החסד שהזמן שלה הוא
 בבוקר תשארו אצלו והוא יקבל אתכם.

ע"י עבודת הקטורת יובררו מי הם השייכים אל הכהונה שמידתה הוא חסד
בְּמָתָה. בְּקִטְרֵת ובמה יהיה הבירור את אתם ראויים אל עבודת החסד של הבוקר,
 אלא הוא ע"י הקטורת. **דִּהָא קִטְרֵת בְּעֵי לְשׁוֹשְׁבֵינָא,**
לְאַתְקַטְרָא עַל יְדֵיהּ בְּכֻלָּא, וְלְאַתְקַשְׂרָא כי הרי זו הקטורת היא
 צריכה שיהיה לו שושבין שעל ידו יתקשרו כל הבחינות והספירות ושיתאחדו ויתקשרו
 כאחד. **מֵאַן שׁוֹשְׁבֵינָא** ומי הוא אותו השושבין של הקטורת. **דָּא פְּהֵנָּא**
 אלא הוא הכהן שבחסד המתעורר בבוקר ומשום כך ע"י עבודת הקטורת יובררו מי הם
 השייכים אל הכהונה שמידת הוא חסד. **וּבְגִין כֶּן, וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר**
יִבְחַר יְהוָה הוּא הַקָּדוֹשׁ, וְלֹא הַטְּהוֹר ומשום כך אמר משה ז'היה
 האיש אשר יבחר ה' הוא הקדוש' והוא לא אמר הוא הטהור. **תִּרְיִן דִּרְגִין אֵינּוּן:**
קָדוֹשׁ. וְטְהוֹר. כִּהֵן, קָדוֹשׁ. לְוִי, טְהוֹר. וְעַל דָּא הַקָּדוֹשׁ

בְּתִיב מאחר שיש שתי מדרגות שהם קדוש וטהור כי הכהן הוא נקרא קדוש והלוי הוא נקרא טהור ולכן כאן נאמר דוקא קדוש ולא טהור כי פה בבירור מי הוא השייך אל הכהונה הנקראת קודש שייך לשון קדוש ולא טהור.

משה ואהרן מסרו את עצמם למיתה בסוד נפילת אפים
וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ אֵל אֱלֹהֵי הַרְוֹחַת לְכָל בְּשָׂר.
תָּא חַזִּי, מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן מָסְרוּ גַרְמִייהוּ לְמִיתָה והנה
 נאמר בהמשך ויפלו על פניהם ויאמרו וגו' ובא וראה שמשה ואהרן מסרו את עצמם למיתה בסוד נפילת אפים והוא בכדי לעורר מ"ן שע"כ יומתקו הדינים מעל בית ישראל (אמת ליעקב). **בְּמָה** ומי אמר לנו שבאמת הם מסרו את עצמם למיתה, **בְּגִין דְּכֶתִיב וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ אֵל אֱלֹהֵי הַרְוֹחַת, רִוְחַת בְּתִיב, חֶסֶר וְא"ו.** ובגין כך **אֵילָנָא דְּמוֹתָא הוּא** אלא הוא מזה שכתוב 'ויפלו על פניהם ויאמרו אל אלהי הרוחת' כי תיבת 'הרוחת' כתוב חסר בלא אות וא"ו, כי סוד הוא"ו הוא אילן החיים של ז"א, ולכן כאן שלא נכתב וא"ו הכוונה שהם נפלו ומסרו את עצמם אל אילן המוות של השכינה, **וּבְכָל אֲתָר נְפִילַת אַנְפִּין לְהֵהוּא אֲתָר חַזִּי** כי בכל מקום שאנו עושים נפילת אפים בכל יום הוא לזה המקום של המלכות הנקראת אילן המוות ומשה ואהרן רצו בזה להעלות מ"ן ולמתק את הדינים מעל בית ישראל. **וְעַל דָּא אֵל אֱלֹהֵי** ומשום כך כתוב 'אל אלהי', **אֵל: הֵדָא הוּא דְּכֶתִיב, (תהלים ז) וְאֵל זַעַם בְּכָל יוֹם** כי מש"כ 'אל' פירושו שהיא השכינה כמש"כ 'ואל זועם בכל יום' שהכוונה על השכינה. **אֱלֹהֵי**